

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH080065
NAZWA
OBSZARU Lubski Łęg Śnieżycowy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH080065	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Lubski Łęg Śnieżycowy

1.4. Data opracowania 2008-02	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-05
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 kwietnia 2022 r. w spr. soo Lubski Łęg Śnieżycowy (PLH080065)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
15.0001

Szerokość geograficzna
51.7892

2.2. Powierzchnia [ha]:
64.98

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL43	Lubuskie
------	----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6430			0.01		G	D			
9170			37.77		G	B	C	B	B
91E0			0.52		M	D			
91F0			22.8		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze				Ocena obszaru	
		Nazwa					Jakość		

Grupa	Kod	naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	1096	Lampetra planeri			p					DD	D			
F	1145	Misgurnus fossilis			p				R	DD	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	97.57
N10	2.34
N12	0.09
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar „Lubski Łęg Śnieżycowy” to zwarty kompleks leśny usytuowany nad rzeką Lubszą, przylegający od wschodu do miasta Lubsko. Historia tego lasu jest związana z dawnym lasem miejskim oraz strzelnicą myśliwską. W parku miejskim i w lesie, które kiedyś stanowiły jedną część, liczne są pamiątki materialne parkowego charakteru lasu: drogi, ścieżki, stawy, relikty budowli. Do pamiątek flory należy kilka gatunków drzewostanu oraz gatunki runa, w tym prawdopodobnie śnieżyca wiosenna *Leucojum vernum*. Las zachował postać starodrzewu dzięki gospodarce leśnej nakierowanej na ochronę wód, gleby i przyrody. Pod względem fizycznogeograficznym (Solon i in. 2008) obszar Natura 2000 położony jest w mezoregionie Wzniesień Gubińskich. W granicach obszaru znalazł się kompleks łągów dębowo-wiązowych *Quercus-Ulmum* (91F0) i grądów *Galio sylvatici-Carpinetum*, zajmujących część rozległej terasy pradolinnej otoczonej wzniesieniami morenowymi, porozcinanymi w wyniku działalności wód lodowcowych i rzecznych dopływających do pradoliny w okresie recesji lądolodu. Utworami geologicznymi występującymi w dolinie Lubszy są mady rzeczne od średnich do bardzo ciężkich, na których wykształciły się aktualnie dominujące mady rzeczne próchniczne i, zajmujące niewielkie powierzchnie, mady rzeczne właściwe. Według hierarchicznego podziału geobotanicznego Matuszkiewicza J.M. (1993) opisywany obszar przynależy do podokręgu lubskiego, charakteryzującego się dominacją krajobrazu agrarnego i wyspowym charakterem żyznych lasów liściastych. Lubsza to rzeka typowo nizinna o śnieżno-deszczowym reżimie zasilania, posiadająca jedno maksimum i jedno minimum stanów i przepływów w ciągu roku. Szeroko zakrojone

melioracje doliny Lubszy przeprowadzone w połowie XIX w. obejmowały uregulowanie i obwałowanie koryta w granicach Obszaru Natura 2000, co w sposób znaczący zmieniło reżim hydrologiczny rzeki i spowodowało zanik procesów fluwialnych w dolinie. Wybudowany w 2004 roku zbiornik retencyjny „Stara Woda” skutecznie eliminuje wezbrania wykraczające poza koryto właściwe Lubszy. W obszarze Natura 2000 PLH080065 znajduje się utwardzona droga gruntowa pomiędzy Lubskiem a Białkowem. Biegnie ona, na niskim nasypie, w sąsiedztwie południowej granicy PLH080065, jej powierzchnię (0,5 ha) odjęto od powierzchni siedlisk 9170 i 91F0. Ponadto na działkach nr 447/2 obręb Białków, a także 512/2 obręb Budziechów, planowana jest przez Zarząd Dróg Wojewódzkich w Zielonej Górze inwestycja związana z budową drogi stanowiącej część obwodnicy m. Lubsko. Przed powołaniem obszaru Natura 2000, dla ww. inwestycji właściciel przedmiotowych gruntów, w 2005 r. uzyskał pozwolenie na budowę drogi (decyzja nie jest wygaszona), co więcej w 2007 r. uzyskał również zezwolenie na trwałe wyłączenie tych gruntów z produkcji leśnej obejmujących również wycinkę drzew (zezwolenie jest w obrocie prawnym).

4.2. Jakość i znaczenie

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) Siedlisko w obszarze występuje w jego centralnej części na powierzchni 37,77 ha, w formie 2 płatów przedzielonych korytem rzeki. Drzewostan w dokumentowanych płatach jest zwykle dwupiętrowy i zróżnicowany gatunkowo, z dominacją przede wszystkim dębu szypułkowego *Quercus robur* i grabu zwyczajnego *Carpinus betulus* i wyraźną dynamiką klonów (*Acer platanoides*, *Acer pseudoplatanus*) we wszystkich warstwach fitocenoz. Poza tym w jego skład, jako gatunki domieszkowe, wchodzi: wiąz szypułkowy *Ulmus laevis*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* i olsza czarna *Alnus glutinosa*, co lokalnie wynika z połęgowego charakteru przynajmniej części fitocenoz. W warstwie krzewów rosną głównie: czeremcha zwyczajna *Padus avium*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, dereń świdwa *Cornus sanguinea*, dziki bez czarny *Sambucus nigra* i podrost drzew liściastych (głównie jawor, jesion i grab). Runo jest zwykle bujne, wielogatunkowe, o wyraźnej sezonowości rozwoju, z aspektem wczesnowiosennym, w którym masowo zakwitają geofity, takie jak: zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, kokorycz wątła *Corydalis intermedia*, śnieżyca wiosenna *Leucojum vernum* i ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*. W pełni wiosny i w lecie zastępują je, osiągające wówczas pełnię rozwoju, trwałe pędy gajowca żółtego *Galeobdolon luteum*, gwiazdnicy wielkokwiatowej *Stellaria holostea* oraz szeregu innych roślin. Warstwa mszysta jest zwykle słabo rozwinięta, a jej najczęstszym składnikiem jest żurawiec falisty *Atrichum undulatum* i krótkosz szorstki *Brachythecium rutabulum*. Lokalnie na sporej powierzchni płatów mamy do czynienia z obfitym obsiewaniem się dębu szypułkowego *Quercus robur*. Siedlisko w obszarze otrzymało następujące oceny: Reprezentatywność: ocena B (dobra); Powierzchnia względna: ocena C, zawierająca się w przedziale $2\% \geq p > 0$, na podstawie szacunku wielkości krajowych zasobów siedliska na terenie Polski. Stan zachowania: ocena B (dobry); Ocena przeniesiona z poprzedniej wersji SDF (2020-11) Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: B (dobra)

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) Siedlisko w obszarze występuje w jego północnej części na powierzchni 22,80 ha, w formie 2 płatów, reprezentowane jest przez jeden zespół roślinny — łęg wiązowo-jesionowy *Querco-Ulmetum minoris* (= *Ficario-Ulmetum campestris*). Stanowisko zlokalizowane w wydzieleniach 298-a, 298-b, obręb leśny Lubsko, leśnictwo Mierków, nadleśnictwo Lubsko. W najwyższym piętrze drzewostanu dominują wiąz szypułkowy *Ulmus laevis* i (masowo zamierający) jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, którym towarzyszy dąb szypułkowy *Quercus robur* albo też olsza czarna *Alnus glutinosa*; w niższych piętrach wyraźna dynamika klonów *Acer* i graba *Carpinus betulus*. Warstwa krzewów jest również dobrze rozwinięta. Szczególnie zaznacza się w niej udział czeremchy zwyczajnej *Padus avium*, derenia świdwy *Cornus sanguinea*, trzmieliny pospolitej *Euonymus europaea*, bzu czarnego *Sambucus nigra* i porzeczki czerwonej *Ribes spicatum*. Runo wykazuje wybitną zmienność sezonową z przypadającym na kwiecień optimum wiosennych geofitów, do których należą gatunki diagnostyczne zespołu (zawilec żółty *Anemone ranunculoides*, ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna* i złoć żółta *Gagea lutea*) i inne, spotykane także w pozostałych żywnych lasach liściastych, takie jak: zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, kokorycz wątła *C. intermedia*. Dla opisywanego obszaru znamienne jest występowanie śnieżycy wiosennej *Leucojum vernum*, która w płatach łęgu *Querco-Ulmetum* występuje bardzo licznie. W pełni lata rozwijają się liczne dalsze zioła: podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, czartawa pospolita *Circaea lutetiana*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, czworolist pospolity *Paris quadrifolia*, czyściec leśny *Stachys sylvatica* i wiele innych. Reprezentatywność: ocena B (dobra) Powierzchnia względna: ocena C, zawierająca się w przedziale $2\% \geq p > 0$, na podstawie szacunku wielkości krajowych zasobów siedliska na terenie Polski. Stan zachowania: ocena B (dobry), w tym: Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: B (dobra); 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Reprezentatywność siedliska w obszarze została określana jako D-nieistotna. Wzdłuż koryta Lubszy sporadycznie spotyka się welonowe ziołorośla chmielowe Fallopio-Humuletum lupuli (6430), jednak siedliska przykorytowe zajęte są tam w większości przez ksenospontaniczne ziołorośla rdestowca japońskiego Polygonetum cuspidati.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae) i olsy źródliskowe Reprezentatywność siedliska w obszarze została określana jako D-nieistotna.

1145 Piskorz Misgurnus fossilis W trakcie szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej w 2019 r. w obszarze nie odnotowano obecności gatunku. Na uregulowanym odcinku rzeki Lubszy, w granicy obszaru Natura 2000, znajdują się dwie budowle hydrotechniczne (progi rzeczne) o cechach niesprzyjających obecności gatunku. W dolnym i górnym biegu rzeki, znajdują się jazy. Jak wskazuje dokumentacja PZO, brak gatunku na stanowisku podczas skrajnie niskich stanów wody w sezonie badawczym nie wyklucza jego obecności w przyszłości, tym bardziej, że ocena stanu ochrony siedliska gatunku w obszarze, ustalona została na poziomie FV / U1. Możliwe odnalezienie gatunku podczas wyższych stanów wody. Poszczególne oceny przeniesione z poprzedniej wersji SDF (2020-11) Ocena populacji: ocena C, zawierająca się w przedziale $2\% \geq p > 0$, na podstawie szacunku wielkości krajowych zasobów danego gatunku na terenie Polski. Stan zachowania: ocena C (średni lub zdegradowany) Izolacja: C – populacja nieizolowana, w obrębie rozległego zasięgu występowania gatunku. Ocena ogólna wartości obszaru dla ochrony danego gatunku na poziomie: C (znacząca)

1096 Minóg strumieniowy Lampetra planeri Ocena populacji: D nieistotna Podczas badań ichtiofauny prowadzonych w 2019 r, w celu oceny stanu zachowania piskorza będącego przedmiotem ochrony w obszarze, odłowiono jednego osobnika minoga strumieniowego, dlatego wprowadzono informację o występowaniu nieistotnej populacji gatunku - ocena populacji „D”.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	I01		i
M	D01.02		i
H	K04.01		b
H	K04.03		i
L	M02.01		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	B02.05		i
M	B07		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ	[%]
Krajowa/federalna	0

Publiczna	Kraj	0
	związkowy/wojewódzstwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Maciantowicz M. 2008 Badania terenowe. Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych. Państwowy Monitoring Środowiska. GIOŚ. <http://siedliska.gios.gov.pl/pl/publikacje/przewodniki-metodyczne> HERBICH J. (red.) 2007. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000. T. 1 – 9. Ministerstwo Środowiska. Warszawa. KOŁODZIEJCZYK, U. WARCHOLAK, P. 2004. Zbiornik Stara Woda i jego funkcja w ochronie przeciwpowodziowej miasta Lubuska. Zeszyty Naukowe. Inżynieria Środowiska, 131(12): 181–188. Uniwersytet Zielonogórski. Plan Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Lubusko na lata 2019 – 2028. Program Ochrony Przyrody. TAXUS UL. Kiaszewicz. K., Rosadziński S. W. Andrzejewski 2019. Dokumentacja planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Lubuski Łęg Śnieżycowy PLH080065. Opracowanie wykonane na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim. Torzym. Dane własne RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim – notatki służbowe z wizji terenowych pracowników RDOŚ

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.85				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Wschodnie okolice Lubuska	*	99.85

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim
Adres:	Polska Jagiellończyka 13 66-400 Gorzów Wielkopolski
Adres e-mail:	sekretariat@gorzowwlkp.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH080065

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--